

ARKITEKT
EUGEN NIELSEN

KONTOR:
THV. MEYERS GATE 71
TELF. 37 03 14

PRIVAT:
ECKERSBERGS GATE 47
TELF. 44 31 63

112423

OSLO 2/4-1954.

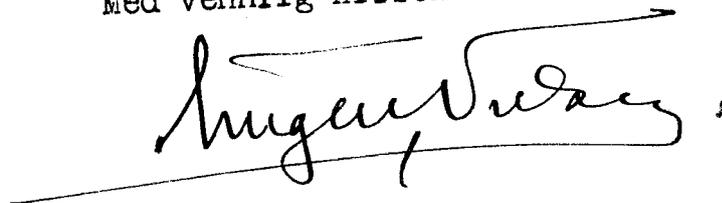
Kjære Helge Grønstad!

Mottatt ditt brev av 31. f. m. med bilag.

Jeg kjente dessverre ikke til Forbundets tidligere henven-
delse til Røde Kors' hovedorganisasjon i Genf, angående de straffede
norske sykepleiersker.

Mange takk for din orientering. Den var interessant.

Med vennlig hilsen

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Eugen Nielsen', written over a horizontal line.

3. juni

4.

Kjære Eugen Nielsen !

I tilslutning til mitt brev av 31. mai d.å. vil jeg gjerne meddele at jeg holder på og etterforsker hvem den front søster var som etter sin tilbakevenden fra Tyskland i februar i år fikk 120 dages fengsel for sin samarit-tjeneste ved fronten. Så snart jeg får fått på domskriften fra dette tilfelle, akter jeg å oversende den til R.K.s hovedorganisasjon som et bevis på hvordan de norske myndigheter praktiserer Genferkonvensjonenes art. 18. Det ser ikke ut til at de idler seg synderlig forpliktet.

Med vennlig hilsen

1. juni

4.

Brøken Ragnhild Samsahl .

Hotell Atlas, Karl Joh. gt. 12, Oslo.

Vi har her i Forbundet en sterk interesse av å få vite hvem den front søster var som for en tid siden ble dømt for "landssvik" etterat hun hadde vært uforsiktig nok til å vende tilbake til fedrelandet etter et mangeårig opphold i Tyskland.

Under et møte på Ringsaker nylig mente Deres far på at De nok muligvis kunne bistå oss med å bringe identiteten på det rene. Kan det da ville vi være takknemlig om De ville sende oss par ord i sakens anledning, - evtlt. ringe oss opp i telefon 37.76.96 mellom kl. 10 og 14.

Arbeidigst

Forb.sekr.

Stiftelsen norsk Orkustasjonshistorie, 2004
Hvordan ble det. Brevet fikk presidenten stukket seg i hånden en aften under en fest i Rokokosalen, med anmodning om å tilskrive v. Tscharners adresse i Drammen. Adskillig tid senere kom det et brev fra presidenten der han takket for orienteringen ("som hadde rystet ham meget"), men som han desværre ikke kunne gjøre noe ved all den tid det her dreide seg om "et internt oppgjør" og som derfor ikke heller ga anledning til hverken inngripen eller kritikk fra utenlandshold. Man ville imidlertid være oppmerksom på forholdet etc. etc. Brevet antar jeg fremdeles er i v. Tscharners besittelse.

Herr arkitekt Eugen Nielsen
nye bestemmelser vedr. Genierkonvensjonene samt likeledes under debatten avgitt uttalelser som hovedsekretariatet året etter brukte til en kommentarutgave av konvensjonene. Fra denne kommentar - "Analyse à l'usage des Sociétés nationales de la Croix-Rouge", utgitt av Comité International de la Croix-Rouge, Genève, april 1950, legger jeg ved en norsk oversettelse av merknadene til art. 18. Den 27. juni 1951 var konvensjonene oppe i Stortinget, der bl.a. Moseid ga en utmerket utredning av spørsmålet. Foranlediget ved en bemerkning under debatten (jfr. St. forh. 1951, s. 1873) skrev så Forbundet den 28. juni 1951 et brev til R.K.s hovedorganisasjon i Genève, hvorav gjennpart vedlegges. Herpå mottok man 20. juli s.å. det i avskrift vedliggende svar på tysk fra rettsavdelingens sjef, dr. Claude Pilloud. Herredet oktober 1945 satte v. Tscharnen også opp den norske frontsestre og medisinerere var behandlet på av de norske myndigheter. Brevet fikk presidenten stukket seg i hånden en aften under en fest i Rokokosalen, med anmodning om å tilskrive v. Tscharners adresse i Drammen. Adskillig tid senere kom det et brev fra presidenten der han takket for orienteringen ("som hadde rystet ham meget"), men som han desværre ikke kunne gjøre noe ved all den tid det her dreide seg om "et internt oppgjør" og som derfor ikke heller ga anledning til hverken inngripen eller kritikk fra utenlandshold. Man ville imidlertid være oppmerksom på forholdet etc. etc. Brevet antar jeg fremdeles er i v. Tscharners besittelse.

Under Stockholmsmøtet i 1949 ble det jo vedtatt både nye bestemmelser vedr. Genierkonvensjonene samt likeledes under debatten avgitt uttalelser som hovedsekretariatet året etter brukte til en kommentarutgave av konvensjonene. Fra denne kommentar - "Analyse à l'usage des Sociétés nationales de la Croix-Rouge", utgitt av Comité International de la Croix-Rouge, Genève, april 1950, legger jeg ved en norsk oversettelse av merknadene til art. 18. Den 27. juni 1951 var konvensjonene oppe i Stortinget, der bl.a. Moseid ga en utmerket utredning av spørsmålet. Foranlediget ved en bemerkning under debatten (jfr. St. forh. 1951, s. 1873) skrev så Forbundet den 28. juni 1951 et brev til R.K.s hovedorganisasjon i Genève, hvorav gjennpart vedlegges. Herpå mottok man 20. juli s.å. det i avskrift vedliggende svar på tysk fra rettsavdelingens sjef, dr. Claude Pilloud.

Vi var oppmerksom på det møte som skulle holdes her i Oslo nå i mai av R.K.-delegater, og vi var også inne på om vi nok en gang skulle ta saken opp. Vi avsto imidlertid fra det i betraktning av den forbindelse vi allerede hadde hatt og de svar vi hadde mottatt. Å få R.K.s hovedledelse til å gripe inn, var ikke til å tenke på og forevrig var jo også vårt prinsipielle syn blitt fastslått i de nye konvensjoner. Bare å terpe opp igjen de ting som vi alt for lenge siden hadde gjort rede for, fant vi ingen oppfordring til all den stund vi ikke kunne regne med noe slags ytterligere resultat.

Jeg håper at narv. redegj. og de vedl. gjenparter vil gi et inntrykk av hvordan saken i realiteten ligger an, og hva der fra Forbundets side er blitt forsøkt.

Med vennlig hilsen
FORBUNDET FOR NORSKE ORKUSTASJONER
OPPREISNING

ARKITEKT

EUGEN NIELSEN

KONTOR:

THV. MEYERS GATE 71

TELF. 37 03 14

PRIVAT:

ECKERSBERGS GATE 47

TELF. 44 31 63

OSLO 28/5-1954.

Kjære Helge Grønstad!

I disse dager har Røde Kors Liga sitt 23. guvernørmøte i Oslo. Det er samlet representanter fra 59 land.

Jeg fikk straks den tanke at dette ville være en glimrende anledning til å gjøre kjent for disse deltagerne, hvorledes Norges Røde Kors rolig kunne se på at norske rødekorssøstre og andre norske sykepleiersker ble fengslet og straffet for sitt barmhjertighetsarbeide for sårede i seneste krig.

Den hatets ånd som grep store deler av vårt folk i mai 1945 gjorde ingen forskjell på oss andre forfulgte, og disse barmhjertige sykepleiersker. De idealer som skulle være grunnleggende for Norges Røde Kors oppgaver og som til stadighet hevder er hevet over alle landegrenser, og som ikke skulle gjøre forskjell på venn og fiende, var satt totalt tilside av Norges Røde Kors under "rettsoppgjøret". Såvidt meg bekjent var det ikke en eneste av de kvinner og menn som leder Norges Røde Kors arbeide i Norge som sa et advarende ord til forsvar for sykesøstre. Det var til skam og skjendsel for denne organisasjon.

Men, som sagt, det hadde vært en anledning nu til å gjøre de utenlandske representanter kjent med disse forhold og sagt dem at noe mindre passende sted å holde guvernørmøte på, enn her i landet, ikke finnes.

Møtet er snart slutt så anledningen går for så vidt fra oss. Det måtte imidlertid kunne la seg gjøre å sende en beretning til deltagerne i deres hjemsteder.

ARKITEKT
EUGEN NIELSEN
M. N. A. L.
OSLO

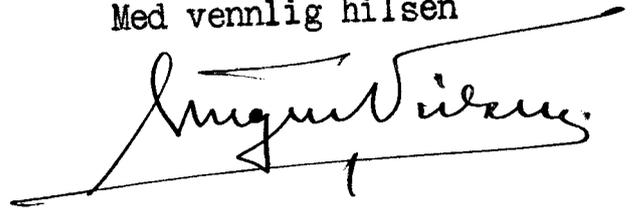
SKRIVELSE TIL Herr H. Grønstad.

DATUM 28/5-1954.

ARK 2.

Til det behøves materiale angående forefalte tilfeller som kunne henvises til, som bevis. Du kjenner sikkert til en rekke av disse og jeg vil være deg takknemlig om du ved leilighet kunne gi meg en oppgave over en del, med angivelse av uangripelige fakta. Jeg kunne gjerne sende ut meddelelsen til de utenlandske deltagerne i møtet, om forholdet. For det ligger kanskje (ja, jeg vet ikke) utenfor "Forbundets" arbeidsoppgaver.

Med vennlig hilsen

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Eugen Nielsen', written over a horizontal line.